

El Congost

Redacció i Administració
Passeig Oliveres, núm. 2

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL
ANY 4 — La Garriga, 26 d'abril 1936 — Núm. 77

Subscripció: Un any, 6 ptes.
Número solt, 20 CENTIMS

FETS i COMENTARIS

Obres públiques — Continua amb força activitat la construcció de les clavegueres. En l'actualitat estan treballant en el carrer dels Banys.

Les caramelles — Amb l'animació de cada any sortiren el dissabte de Pasqua els típics cors de les caramelles, portant-nos la salutació de l'alegre primavera. Fou un èxit.

Combregar als malalts — El jorn de Pasqüetes es portà Nostramo als malalts del nostre poble que així ho desitjaren.

Cinema sonor — Tal com fou anunciat, va ésser inaugurat el cinema sonor en el Patronat Parroquial. Es projectà la pel·lícula «Pícaro Música».

Fútbol — Va ésser jugat en el camp d'esports un partit entre la F. J. C. local i el de Montcada. En el transcurs del partit hi hagué a lamentar un incident que podia haver resultat amb greus conseqüències per part del nostre volgut company i capità de l'equip, García. Afortunadament, l'accident no fou de la importància que semblà tenir en el primer moment. Li desitgem un ràpid restabliment.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Teatre — El dimarts dia 14, les noies de la J. C. F. de la Roca representaren, en el local del Patronat Parroquial, l'obra en tres actes «El collar de la princesa» i la divertida peça «La carbonera». Ho executaren amb força encert.

Sardanes — El mateix dimarts, festa commemorativa del V aniversari de la proclamació de la República, foren tocades dues audicions de sardanes en la Plaça de la República. Foren pagades pel Magnífic Ajuntament.

El temps — Aquests últims dies el temps s'ha refrescat, degut a la caputxa de neu que ha cobert els cims del nostre Montseny.

L'ofici dels garriguencs — Avui tindrà lloc a Puig-graciós l'ofici dels garriguencs. Sembla que serà més concorregut que altres anys. L'ofici serà cantat pel grup de la F. J. C. de La Garriga. Es de lloar aquest renovellament en celebrar aquest acte tan tradicional pel nostre poble.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Basquetbol

La Garriga, 24 — La Roca, 8

Aquest partit no tingué gairebé història.

Els xicots de La Roca han millorat força, però no pogueren res amb el quintet local.

Aquest es presentà força arranjat pel fet de jugar Aguirre de centre, qui reparteix molt joc.

Tots els altres bé. Debutava J. Garriga que demostrà aptituds per aquest esport. Sols li falta el blocatge, ja que té iniciativa de joc i ataca força.

La Garriga, 24 — Palautordera, 6

El nostre conjunt s'ha adobat ara que el campionat s'acaba.

Esperem que aquesta millora sigui duradora i en un pròxim campionat deixi a l'altura que es mereix el basquet garriguenc.

Tots estigueren bé. L'arbitratge bo.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

El Congost

AL CAP DE TRES ANYS

Mirant endarrera i endavant

Fullejant, recentment, un volum relligat que conté la col·lecció completa dels números apareguts d'EL CONGOST, vaig recordar el què una vegada, temps enrera, em digué un senyor a les mans del qual havia anat a parar casualment un exemplar de la nostra publicació: «Té poca densitat», em deia, amb un mig somriure ple de malícia i fent com qui el sospesa.

Si ara tingués ocasió de posar a la mà d'aquell escèptic la col·lecció relligada, tal volta ja trobaria que pesa un xic més.

Es cert que els anuncis i les vinyetes han de suplir sovint la manca d'original, però, tot i això, resseguint del cap a la fi, poden trobar-se una munió d'escrits d'un pes específic elevat. Hi ha una sèrie d'articles d'història del nostre poble, pulcrament escrits i plens d'erudició que mereixen l'atenció de qualsevol persona culta. Que jo sàpiga, és la primera vegada que un fill de La Garriga escomet un treball d'aquest gènere, i això sol ja hauria estat motiu suficient per justificar la publicació d'una revista. Hi ha un Full Femení que amb una continuïtat admirable ens ha anat oferint, quinzena darrera quinzena, uns contes finament escrits i plens de delicadeses; digueu-me si aquelles seixanta o setanta pàgines no tenen un mèrit positiu. N'hi ha prou amb què imagineu el què seria un llibret que els recollís tots.

Apart aquestes dues seccions (els dos puntals que sostenen la publicació) hi han, de tan en tan, editorials magnífics que mereixerien un major nombre de lectors o que — dit d'una altra manera — podrien ésser admesos a les pàgines d'un diari de gran circulació, ja que contenen una dosi remarcable de bona orientació i de doctrina sana. I, encara, escampats per aquí i per allà, poesies, contes, proses literàries de diferentà vàlua, moltes d'elles ben estimables.

Afegim a tot això els reportatges d'esports, festes i esdeveniments i haurem de confessar que, en principi, la publicació té una base positiva i està ben

dirigida. L'esforç que uns quants, molt pocs (tres o quatre a tot estirar) han fet per anar mantenint la revista no ha estat en va i si, presos apart, alguns números han fet l'efecte de «poca densitat», quan hom els veu tots aplegats no pot deixar de reconèixer que el recull mereix admiració per dos conceptes: per la valor intrínseca de molts dels escrits que conté i per l'esforç abnegat de continuïtat que representa una labor de quatre anys sense interrupció.

Considerat i valorat justament tot això, ens trobem ara davant una circumstància que pocs l'haurien esperat. Els qui són l'ànima d'EL CONGOST; aquells tres o quatre abnegats que amb sacrifici de perseverança han anat treballant durant quatre anys, dia darrera dia, sense un estímul visible, en lloc de sentir-se fatigats i pensar en el repòs, han resolt, tot al contrari, reorganitzar-se; multiplicar-se; treballar més i donar un major impuls a la modesta revista. Que somriguin els escèptics! Qualsevol que tingui experiència del què costa emprendre una tasca sense esperit lucratiu i encara més, el què costa perseverar anys i anys sense defalliments, ha de sentir-se ple de respecte davant l'esperit d'aquests joves que saben mantenir de tal manera l'entusiasme per un objecte purament cultural del qual no reportaran cap profit pecuniari.

Valdria bé la pena que, fins els que ja no ens podem classificar entre la joventut, ens sentíssim una mica emportats per l'empenta d'aquests adolescents i que cadascú procurés prestar-los hi ajut, sigui en forma de col·laboració a la redacció, sigui amb contractació d'anuncis, subscripcions, etc. Ja n'hi ha que ho fan i si no fos així la vida d'EL CONGOST s'hauria extingit, però cal intensificar novament la campanya en favor d'aquest simpàtic portantveu de La Garriga i cal que coincideixi l'esforç dels simpatitzants i protectors amb l'esforç que ara proposen fer els redactors. Ells ja veuen que sovint els números són mancats d'original i cerquen la manera de suplir

aquest defecte: el principal objectiu que ara persegueixen es augmentar la quantitat d'escrits i millorar-ne tant com puguin la qualitat.

Els qui assistiren a una reunió que es celebrà el darrer diumenge, pogueren escoltar un programa d'activitats diverses que emprendran els membres de la F. J. C., entre les quals, compta la de fomentar la vocació a escriure i escriure bé. Deixem la resta del programa i concretament nos a aquest aspecte que és el que té una relació directa amb la publicació d'EL CONGOST. Portant a la pràctica el projecte de reunir-se periòdicament els qui sentin afició a escriure i cercant la manera de fomentar l'emulació

a base de tractar, cadascú a la seva manera, un tema donat, és gairebé segur que es crearà una atmosfera d'estímul molt profitosa.

De moment els efectes seran notats a les pàgines d'EL CONGOST, però, a la llarga, bé podria ésser que repercutís en quelcom de major transcendència. Perquè totes les coses es fan començant i hi ha dotzenes de casos d'aficionats, que s'entrenen amb la publicació de senzilles notes a la modesta revista comarcal i que, rodant el temps, han anat a ocupar llocs d'honor als grans rotatius.

M. B.

Balneari Blancafort

La Garriga

Aigües termals radiactives - Reuma - Artritis - Hipertensió arterial
Enfermetats de la pell - Esgotats del sistema nerviós per «surmenage»
Fadiga intel·lectual - Convalescències - Post-operacions - etc. etc.

Especialitat en la taula de règim, en la qual es segueix amb tota cura les prescripcions facultatives

Confort modern, cuina excel·lent, cura de repòs, aire sec, clima ideal

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en xai i vedella

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 — Telèfon, 72 — LA GARRIGA

FARMACIA
PERFUMERIA

TORRENT

CALABRIA, 4 — Telèfon, 88

Calçats J. GUARDIS

LA GARRIGA

Decoració sobre cristall / Gravats-rètol
Vidrieres artístiques / Cristalls i vidres

Germans Dachs

OFICINES I TALLERS:

Mata, 10 / Telèfon, 23.858

BARCELONA

Ll. Fortuny Fauria

Sastre

Trajos estan extra a mida

120 ptes.

Banys, núm. 7 — Telèfon, 9

LA GARRIGA

PLANXES ACANALADES per a cobertes
DIPOSITS per a líquids, de totes cabudes
TUBERIES per a conducció, baixants i desaigües
PLANXES LLISES per arrimadors i cel-rasos
CANALS — CUBELLS — XEMENEIES — SAFAREIGS
«ORNALIT», plaques decorades per façanes

Representació i dipòsit
per a la venda:

JOSEP RUAI X

Carrer dels Banys, 73 - La Garriga

Florida d'abril

Brunz Sant Jordi enllà dels aires
cavalcant el corser blanc...
i les roses llencen flaires
i una llum tota de sang.

Ben amunt duu la bandera
de colors vius i fulgents:
un ram d'or de ginestera
i quatre roses sangonents.

En veient-la tan desclosa
fa enyorança i fa delit:
cada cor és una rosa
que floreix a dins del pit.

...I quan dura encar el rastre,
rastre d'or del Cavaller,
ja fulgura al cel un astre
més encès i més rialler.

Tal com un somni de posta,
com la rosa més flagrant,
llu la Verge Moreneta
sobre núvols de diamant.

Entre els cims de l'alta serra
resplandeix un flam diví,
i es commou tota la terra
delitosa de florir.

—Ara és horal—fa el rellotge
de l'etern renovament:
i del sí on Déu l'estoïja
surt la llum del floriment.

J. GIMENEZ

SONET

A UNA NINA MORTA

Al cementiri

I

Tot calla. Es cap al tard. Al cementiri
de verdosos xiprers, no s'ou cap cosa.
El silenci i quietud en ell reposa;
de l'òliba el cantar se sol sentir-hi.

II

Demora de tristò i cruel deliri,
sacra ciutat de morts, on res fa nosa,
tombes plenes de flors, ja una humil llosa,
sots elles el podrir té el seu empiri.

III

Aquí jau un pobre vell, allí una noia,
més enllà un nin que ahir n'era una toia,
i una fidel muller, que el marit plora.

IV

Veient tal visió, l'ànima enyora
la demora del cel; sols allí pensa
que és un lleu somni el món, que dolor llença.

ESTEVE SUQUET

FABRICA DE GASOSES I SIFONS

EDUARD PUJOL

LA GARRIGA

FARMACIA I PERFUMERIA

R. FERRANDIS

Telèfon, 83 — LA GARRIGA

Productes fotogràfics
Laboratori d'anàlisi

Narcís Dalmau

Transports amb automòbil

LA NOSTRA

FULL FEMENI

Quan l'amor arriba

Bé venia cada any la primavera, bé arribaven cada any les orenetes i els arbres es mudaven i a les branques dels rosers s'hi encenien les flames perfumades dels poms de roses, però la Ramoneta, semblava que mai se'n hagués adonat. De veure les belles coses que sorgien ça i enllà, cada dia amb un encant insospitat, cada dia amb colors més vistosos, cada dia amb tornassols més inefables, es sentia encisada de molt endins, d'allà on devem tenir-hi l'ànima. I tot això, li duia un neguit, una frissança al cor i somniava llargues estones, unes coses boniques, tot guaitant les joguines dels papellons, dels ocells, dels borinots i de les abelles. Gairebé era una nena encara, la Ramoneta. Fins aquell deixondiment del seu cor, només havia pensat en nines i en jocs d'infant. Ara, ja era diferent; havia esdevingut seriosa com una doneta i les seves rialles infantines s'eren tornades dolços somriures. S'adonava més si l'escoltaven o la miraven i quan es pentinava, s'hi estava més estona i parava esment a què el vestit o el davantal li caiguessin bé, i que el seu caminar tingués una certa gràcia.... Qui sap si totes les noies s'hi trobaven amb això? Qui podia dir-li-ho? La mare, sempre tenia tanta feina! El pare, ves, amb tants mals de cap! L'àvia, potser! Ella que tenia tanta experiència i tanta bondat, potser l'escoltaria i la comprendria. Ella en sabia moltes de coses, i era tota amorosa i no feia vergonya d'explicar-li tot. Ja ho crec si la comprèn què! També ella, — feia una pila d'anys, uii! si en feia! — experimentà uns neguits i uns

dalers semblants i amb el cor obert de bat a bat, s'entregà a les delícies de l'amor.

— Ah! és l'amor, això, àvia? —

— Si filleta. És l'amor que arriba. Però, vés en compte, manyaga, molt en compte. L'amor és dolent, té unes traidories que malmeten el cor. Si sabessis guaitar-te'l amb recel, un xic de lluny, sense donar-t'hi gaire! —

— Oh, àvia! Com ho podré fer això que dieu? —

— Tens raó, filleta. Cadascú té d'agafar per ell mateix l'experiència de les coses. No hi val la dels vells. Tots hem tingut il·lusions i quan ens han dit que no les acaronéssim massa, no ens ho hem cregut.... —

De bon dematí tot és tan bonic que la donzella surt a fora. S'embadaleix amb qualsevol cosa. S'impressiona del xerroteig de les orenetes, o del parrupeig amorosit dels coloms, i quan passa el jove pagès, l'eina a l'espatlla i el foc a l'esguard, tota tremola.

L'àvia se l'aguaita de la finestra estant. Després en baixar per anar a Missa, li besa la galta fresca i camí de l'Església amb els rosaris ajocats a la caçoleta de les mans, va dient Ave-Maries, bo i pensant amb ella i bo i llagrimejant pels esborancs que hauran de fer-li mal al cor, com temps enllà n'hi feren al seu.

I la primavera vinga riure, i vinga deixondar poncelles i vinga llençar cançons enlaire i vinga fer pam i pipa a l'hivern, que fuig, esporuguit de tanta gatzara, rumiant venjances per a quan pugui tornar.

LA GRANDESA DELS CIMS

Travessàvem una petita vall d'aigües dringadores. Enfront nostre s'aixecava la mola imponent d'un espadat gegantí nibat de llum d'aurora. Serpentejaven enllà en la llunyania els cims immensos coberts d'aveïes que es gronxaven suaument, impulsats per un aire gelu de primavera verge.

Ascendírem per damunt d'un coixí de molsa humida, rentada de fresc per la rosada, quan un soroll d'esquelles ens féu alçar els ulls. No vegérem res al nostre entorn, i encuriósits apressàrem el pas fins que assolírem un cim.

Per un camí estret davallava, formada en columna índia, una llarga caravana de vaques i vedelles. Venien sense pastor, i brandant feixugament la testa feien repicar desconcertadament llurs esquelles.

A primer terme hi anaven les vaques de lloms macissos i ondulants. Caminaven amb pressa, i empenyent-se barroerament les unes amb les altres, feien rodolar les pedres. Un xic més enllà, seguien els vedells de formes esveltes, bellugant-se lleugers i gronxadissos. Dos nadons corrien a curtes gambades, tambalejant-se; la peïja incerta damunt el camí pedregós.

S'estenia sota els nostres peus una plana solcada

per un rierol. A banda i banda, hi creixia l'herba ufana, nodrida d'aigües de neu. La vacada es concentrà al bell mig de la planúria encatificada de verd, d'un verd puríssim, perlejada de flors blanques i morades.

Començaren llur pasturatge, i llavors sentírem i vegérem un conjunt de notes i moviments en perfecta harmonia: d'aigües que fressejaven tremoladisses; de passes lentes i acompassades; d'esquelles que dringaven pausadament a cada passa; de chors, invisibles, d'ocells que piulejaven.

Davallàvem. Es sentia molt a prop un cant monòton de veus baixes i profundes. Eren cascades. Saltava l'aigua amb gran estrèpit, esmunyint-se pels roquissars en regatells de plata. Enllà el fons revegírem les valls i collets per on havíem ascendit. Més avall un llogarret amarat de llum, dormia arreuerat al peu d'una cinglera. Les cases eren blanques i polides i nosaltres les vèiem menudes, com coloms al sol.

De sobte un reflex vivíssim em ferí els ulls. Vaig alçar el cap. Per damunt del cristall de les aigües saltadores, brillava una llum més serena i radiant. Era un turó coronat de neus que mostrava la seva grandesa de cara al cel.

P. FONT

Un fill de La Garriga esdevingut cèlebre

ALFRED HUGUET, INVENTOR

La premsa d'aquests dies ha anat plena d'informacions sobre l'invent que un garriguenc ha fet per evitar topades de trens i accidents als passos a nivell.

A tothom interessa una troballa de tan beneficiosa transcendència, però a nosaltres hi ha un altre aspecte del fet que ens omplena de satisfacció i és que l'inventor de l'aparell o dispositiu que tantes vides pot salvar sigui un fill de La Garriga.

El senyor Alfred Huguet és l'autor de l'invent que a hores d'ara fa anar i venir enginyers i cartes i propostes dels països europeus i americans capdavanters en mecanismes elèctrics, (elèctric és l'aparell inventat). I el senyor Huguet o l'amic Huguet — que podem dir els qui tenim amb ell una relació d'infància — encara que alguns no el coneixen, és un garriguenc ben fidel al seu poble de naixença; per bé que els seus negocis l'han portat a viure a la capital, ell aprofita qualsevol

ocasió (les poques que li arriben en la seva vida d'activitat febrosa) per venir a obrir la seva casa i cercar unes hores de repòs als llocs on troba records dels seus primers anys.

Nosaltres no som qui per entendre ni jutjar el seu invent, però ens sentim plens de satisfacció en veure el seu nom i el seu retrat a les pàgines dels diaris i en comprovar que malgrat les seves prolongades absències serva sempre l'amor al poble que l'ha vist néixer, com ho prova palesament al respondre les preguntes que aquests dies li fan els periodistes.

Des de les pàgines d'EL CONGOST adrecem la nostra més cordial enhorabona al garriguenc il·lustre i, de passada, el proposem al nostre jovent com a model del què pot l'estudi servir per una ferma voluntat.

M. BLANCAFORT

PAGINA FEJOCISTA

UNA NOVA ETAPA

En començar aquesta nova etapa de la nostra actuació fejocista, cal que per estar ben compenetrats amb els membres que componen el nostre Grup, el nou Comitè Directiu doni compte del programa d'activitats que amb caire general pensa desenrotllar en totes les seccions que integren el Grup, sense que per això aquestes perdin la seva autonomia, ni la iniciativa pròpia, que en tota ocasió ha d'ésser respectada i tinguda en compte, sempre, però, que no s'aparti en el més mínim del camí que li marquen les directrius que regeixen la F. J. C. de C.

Anem doncs breument i a vista d'ocell a enumerar-les.

Vida de pietat

Essent com és un dels fins de la nostra organització la formació religiosa de cada associat, aquesta secció és la que ha de portar una actuació més densa.

A més dels actes que ja porta a terme, com són: Acte dominical de la Congregació Mariana, Visita espiritual a la Mare de Déu de Montserrat, cada dissabte, a tres quarts de nou del vespre, Recés l'últim dijous de cada mes juntament amb els membres de la Lliga Parroquial de Perseverança, Assistència a les revisions trimestrals que organitza la comarca, etc. i ajuda a la Parròquia, encarregant-se de collectes en el temple, prenent part en l'ensenyament catequístic i en les funcions religioses de la mateixa, procurarà donar més ampla volada a les activitats existents i al mateix temps en crearà de noves.

Propagará la comunió freqüent individual i col·lectiva, organitzarà torns de visita al Stm. Sagrament, difondrà el missal a tots els fejocistes, farà propaganda dels exercicis espirituals i estarà sempre a punt de prestar la seva col·laboració ardida a la Parròquia.

Cercle d'Estudis

Tenen lloc cada dilluns a tres quarts de nou del vespre. En ells és un deure l'assistència dels membres de la junta, dels caps de colla i de tots els fejocistes que sentin la necessitat de la formació, per esdevenir militants actius i aptes.

Cultura

Les tasques d'aquesta secció són complexes. Les principals activitats que pensa portar a terme són:

creació d'un museu, augment dels llibres de la Biblioteca, foment de la lectura, conferències, curssets, etc. i sobretot el curs de redacció que ja funciona els diumenges i és quinzenal, sota la direcció del Sr. Manuel Blancafort.

Propaganda

Aquesta secció té cura de les relacions del nostre Grup amb els altres pobles de la comarca, i és la que organitzarà els aplecs, mitings i en general tots aquells actes tan locals com comarcals que tendixin al coneixement de l'ideari de la F. J. C.

Publicitat

De temps que aquesta secció redacta i administra aquesta revista. Cert que no pas sempre la seva tasca ha estat bona, però ha posat de relleu la bona voluntat dels membres que la componen. Ara amb el curs de redacció i nova organització anem a millorar El CONGOST fins a fer-ne, si ens és possible, una publicació orgull del nostre poble, i propagador de l'ideal nostre i de la religió.

Altres activitats

Després d'aquestes activitats que tenen per fi arribar al millorament espiritual i cultural de cada fejocista, cal no oblidar les que serveixen per enfortir-li el cos i donar-li esplai honest en les hores vagaroses, i amb aquesta finalitat no caldrà negligir les seccions esportives que ja han estat creades com són: Excursionisme, Fútbol, Basquetbol, Ping-pong, que porten ja una vida pròspera, fiada més que a un p'a preconcebui, a la llur iniciativa, que sempre trobarà apoi i esperó, i es formarà, a més, la secció d'Atletisme.

En sardanes es crearà una «escola» on puguin aprendre a ballar la nostra dansa tots els fejocistes que hi siguin aficionats, i es tenen en pla diverses audicions per aquest estiu.

Actua també una secció de Teatre del Patronat Parroquial, integrada en la seva major part per joves fejocistes, i que accepta la col·laboració de tots.

I com a punt final d'aquest repàs, potser un xic massa ràpid, s'ha de remarcar la tasca que han de portar i porten a terme els nostres caps de colla. D'ells depèn en bona part la bona marxa del Grup en tots els aspectes i activitats que desenrotlla. Cal que aquests es facin càrrec de la seva responsabilitat, i actuïn com a bons militants que han d'ésser i futurs directors del nostre Grup.

En aquesta tasca nostra, que té dos objectius principals, formació i proselitisme, convé per portar-la a terme que tothom ocupi el lloc que li correspon, sense que defalleixi ni l'abandoni per crua que sigui la lluita.

Si sabem aguantar el nostre esforç dia darrera dia amb la mateixa intensitat que al començament, tenim segura la victòria.

Amic feiocista! ferm al teu lloc, treballa amb fe i no et desesperis. Amun! tothom ho diu: l'esdevenidor és nostre.

R. AGUIRRE

Activitats de la F. J. C.

Reunió mensual — Diumenge passat amb forçada assistència es celebrà a la Biblioteca Parroquial la reunió mensual obligatòria. Després del comentari

de «Flama» fou exposat pel president el programa d'activitats a desenvolupar durant l'any.

Conferència — Amb motiu de la inauguració de les tasques de la secció de cultura tingué lloc di lluns de Pasqua la primera conferència a càrrec del Sr. Fèlix Millet, president general de la F. J. C.

A Granollers — Per assistir a la reunió mensual del consell comarcal marxaren diumenge passat a Granollers els Srs. Màuri i Partegàs.

Assemblea — Per assistir a l'assemblea de delegats de Grup que tindrà lloc el dia 3 a Barcelona, ha estat nomenat en Ramon Aguirre. A més, en representació de la comarca, hi assistirà en Josep Maurí.

Caps de colla — Tingueren la seva reunió mensual reglamentària els caps de colla del Grup. En Joan B. Calls els féu un adient parlament.

Degut a excés d'original d'aquest número d'EL CONGOST, no ha estat possible encabir el «Full d'Història Garrigüenca»

ELS AVANTGUARDISTES

La cooperació del grup Avantguardista en EL CONGOST, que des d'avui començarà, es deu agrair als directius de la F. J. C. que ens reserven un espai en dit periòdic. Em sembla del cas, i oportú per començar la tasca, fer un esboç del que és l'avantguardisme i de les diferents seccions que els grups desenvolupen.

Es l'Avantguardisme l'organització dels nois de 12 a 15 anys que es preparen a ingressar a la Federació de Joves Cristians, i té per objecte llur educació integral i preparació en l'Acció Catòlica. Es el lligam d'enllaç del Catecisme amb la F. J. C. per a fer dels nois, futurs feiocistes al servei de l'Església. Sense Avantguardistes perillaria fins la mateixa vida de la Federació, ja que la Federació es forneix quasi exclusivament dels Avantguardistes que li entrega elements ja preparats per a l'èxit de la mateixa. Un grup Feiocista sense Avantguardistes seria com una família que li falten els fills; li falta alegria, vida, esperança, continuïtat.

El grup està sota el patronatge de la Verge de Montserrat i actua baix la direcció d'un Comitè directiu; Rev. Director i un delegat de la F. J. C.

Cal per ésser admesos fer la promesa d'ingrés i haver desplegat una vida de pietat i formació catequística; i també educació i instrucció acurada per mitjà del Cercle d'estudis que setmanalment ve celebrant-se. En ço referent a esbarjo s'actua l'excursionisme, fútbol, basquet i teatre. L'estalvi amb ses imposicions mensuals a la llibreta. Tenim revista molt escaienta que és l'Avant, que molt satisfà a tots els Avants. Entreu, doncs, tots els nois a l'Avantguardisme que bé us hi trobareu i us hi aprofitareu en tots sentits: espiritualment i material, i com deia encertadament el Dr. Bonet feu forces avantguardistes i ben preparats que la Federació serà si és l'Avantguardisme, puix que l'Avantguardisme són les avençades d'aquest gran exercit d'Acció Catòlica, pacífic i amorós, que ve a difondre l'esperit de Déu i sa santa doctrina en el cor de tots els que viuen dins nostra volguda terra catalana.

F. CARRERAS

SINDICAT AGRICOLA

CEREALS
ADOBS

MOLI ELECTRIC

ADOBS DE BARRAU Y C.^{ia}

REPRESENTANT

X. Albó i Molins

PATATES - CEREALS - DESPULLES

BARCELONA: Via Laietana, 48 - 5.^{nt} 2.^a
Llotja: Taula núm. 83 - Telèfon, 21566

VIC: Telèfon, 56

LA CATALANA

Assegurances contra incendis i explosions de totes menes

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscs Locatiu, de Recursos i de Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865

Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrit: Ptes. 5.000.000 — Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatutària: Ptes. 1.000.000

LA PREVISION NACIONAL

Assegurances contra el Robatori, Atracament, Infidelitat
de Dependents, Vidres i Cristalls

Representant a La Garriga: JOSEP CORRONS DALMAU - Calabria, 15

Francesc Siper

DENTISTA

LA GARRIGA

Torre Galvey - Telèfon, 101

VISITA:

dimarts i divendres, de 4 a 7

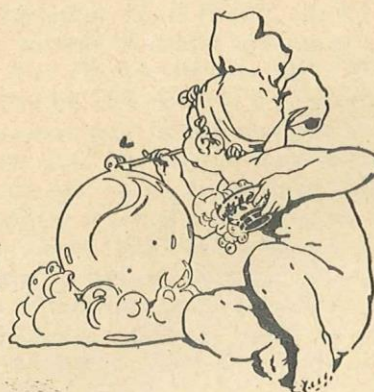
BARCELONA

Fontanella, 6, 1.er - Tel. 21740

VISITA:

dilluns, dimecres, dijous i dissabtes

sabons
Barangé

GARRIGUENCs !!

Protegiu

EL CONGOST

amb

la vostra

subscripció

